

БОГДАН М.К., канд. с.-г. наук

Одеський державний сільськогосподарський університет

М'ЯСНА ПРОДУКТИВНІСТЬ ОВЕЦЬ ЦИГАЙСЬКОЇ ПОРОДИ ВНУТРІШНЬОПОРІДНИХ ТИПІВ У РІЗНИХ ПРИРОДНО- КЛІМАТИЧНИХ УМОВАХ УКРАЇНИ

Дослідження проводились на вівцях цигайської породи приазовського та кримського внутрішньопорідних типів, які до однорічного віку вирощувалися в господарствах Одеської області (утримувалися в однакових умовах), а потім були переміщені у інші регіони України. У Дніпропетровську область було завезено 117 голів приазовського та 120 голів кримського типів; у Полтавську область, відповідно, - 112 та 118 голів, у АР Крим - 114 та 116 голів. У Одеській області було залишено 120 голів приазовського та 119 голів кримського типів.

М'ясні якості овець вивчали за результатами контрольного забою у однорічному віці, у 2 та 3 роки (по 5 голів з кожної групи).

Нами встановлено, що при забої ярки в однорічному віці за предзабійною живою масою, масою туші, морфологічним складом туш вірогідної різниці між групами не спостерігалось, а в 2-х та 3-х річному віці кращими забійними якостями характеризувались вівцематки приазовського та кримського типів, які вирощувалися в Одеській області та АР Крим.

Так, за масою тушок 2-х та 3-х річних вівцематок приазовського типу спостерігалась різниця на користь маток, вирощених в Одеській області, у порівнянні з вирощеними у Дніпропетровській області на 5,3% та 6,3%; у Полтавській, відповідно, - на 11,7% та 12,4%; у АР Крим – на 11,2% та 12,4%.

Маса тушок 2-х та 3-х річних вівцематок кримського типу, вирощених в Одеській області, також на 2,5% та 3,8% переважала масу тушок овець цього типу, вирощених у Дніпропетровській області, на 6,63% та 6,8%, вирощених в Полтавській області, а вирощеним у АР Крим - поступалися на 0,48% та 0,5%. Причому, різниця невірогідна ($P < 0,95$).

В тушках вівцематок приазовського типу в Одеській області та кримського типу в АР Крим було більше м'якушу і менше кісток. Так, в тушках вівцематок приазовського типу Одеської області м'якушу було більше, ніж в тушках маток Дніпропетровської області (2- та 3- роки), відповідно, на 6,6% та 8,3%; АР Крим, відповідно, на 12,9 та 14,6%; Полтавської області – на 13,6% та 14,6%.

В тушках 2-, 3-річних овець кримського типу більше м'якушу було у вівцематок, які вирощувалися в АР Крим. Різниця на їхню користь у порівнянні з вівцематками, вирощеними в Дніпропетровській області, становила 4,33% та 5,35%; в Одеській області - 0,62% та 0,35%; в Полтавській - 8,55% та 8,56%. Різниця невірогідна ($P < 0,95$) тільки між тваринами, вирощеними у АР Крим та Одеській області.

Таким чином, можна припустити, що вівці приазовського типу мають кращі м'ясні якості в умовах Одеської області, а кримського типу – в умовах АР Крим, бо краще пристосовані до умов цих регіонів, але між ними самими різниця є невірогідною.